

Lied van reisgenoten

Tekst: Kees van der Zwaard

Melodie: LvK, Gez. 172

1

Een mens te zijn op aarde
is tasten naar het licht,
is gaan als een nomade
met ginds het vergezicht;
de mensheid een parade,
een optocht door de tijd,
ten goede en ten kwade,
ten einde en ten spijt.

2

Een mens te zijn op aarde
is bang zijn voor het licht.
De bonte maskerade
verliest zijn schijngezicht.
Wij struikelen en vallen,
de eenheid is ver heen,
zelfs God niet voor ons allen,
vervreemd, verward, alleen.

3

Een mens te zijn op aarde
is wachten op het licht,
Bij wie gaan wij te rade?
Hoe wordt de kloof gedicht?
Er wordt voor ons gebeden
door Hem, het Levenslicht;
de Vaderlijke vrede
straalt van zijn mild gezicht.

4

Een mens te zijn op aarde
is komen aan dat licht,
het is elkaar aanvaarden
in wankel evenwicht,
Als reisgenoten over
een heuvel met een kruis,
tot God in allen Eén is:
wij worden kind aan huis.